

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 28 stycznia 1966 r.

w sprawie postępowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu pojazdami samochodowymi, częściami zamiennymi i ogumieniem do tych pojazdów oraz o normowaniu zużycia materiałów pędnych w eksploatacji i obsłudze pojazdów samochodowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 105, poz. 1209 i z 1961 r. Nr 80, poz. 334) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Zakres stosowania przepisów.

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia stosuje się do pojazdów samochodowych jednostek gospodarki społecznej, zwanych dalej „jednostkami”.

2. Przepisy zarządzenia dotyczą, z zastrzeżeniem przepisów § 2, wszystkich rodzajów pojazdów samochodowych oraz przyczep i naczep, zwanych dalej „pojazdami”.

§ 2. Przepisów zarządzenia nie stosuje się:

- 1) do pojazdów jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem pojazdów Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, Instytutu Geodezji i Kartografii oraz przedsiębiorstw podległych tym ministrom,
- 2) do pojazdów samochodowych elektrycznych akumulatorowych oraz do przyczep i naczep samochodowych o nośności 40 ton i więcej;

zbywanie tych pojazdów regulują przepisy uchwały nr 788 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie rozporządzania zbędnymi maszynami i innymi przedmiotami urzędzenia trwałego (Monitor Polski z 1956 r. Nr 105, poz. 1205, z 1961 r. Nr 31, poz. 147 i Nr 85, poz. 356 oraz z 1962 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 48, poz. 231).

Rozdział 2.

Zasady uznawania pojazdu za zbędny.

§ 3. 1. Pojazdami zbędnymi ze względu na stan techniczny są pojazdy, których:

- 1) koszt naprawy według kosztorysu wstępnego przekracza 70% ceny takiego pojazdu w stanie nowym albo
- 2) zużycie pojazdu wynosi 80% lub więcej.

2. Pojazdami zbędnymi z innej przyczyny niż stan techniczny są pojazdy, które w danej jednostce posiadane są ponad ilość zatwierdzonych etatów samochodowych albo nie znajdują zastosowania w jednostce ze względu na rodzaj lub rozmiar aktualnych potrzeb przewozowych jednostki, zakończenie prac doświadczalnych, dotyczących danego pojazdu itp.

§ 4. 1. Jednostka posiadająca zbędny pojazd obowiązana jest sporządzić protokół uznania pojazdu za zbędny w trzech egzemplarzach według wzoru ustalonego w załączniku nr 1 do zarządzenia.

2. Część A i B protokołu uznania pojazdu za zbędny sporządza pracownik jednostki posiadający odpowiednie kwalifikacje w zakresie techniki motoryzacyjnej (inżynier, technik, mistrz) lub wyznaczony przez jednostkę nadrzędną pracownik o takich kwalifikacjach albo uprawniony rzeczoznawca.

3. Pojazd uznany za zbędny należy zabezpieczyć przed zdekompletowaniem lub niszczeniem.

Rozdział 3.

Zasady zbywania zbędnych pojazdów.

§ 5. 1. Jednostka posiadająca pojazd zbędny z przyczyn określonych w § 3 ust. 2 przesyła jeden egzemplarz protokołu uznania pojazdu za zbędny jednostce nadrzędnej, która powinna w terminie trzech tygodni zlecić odpłatnie przekazanie pojazdu innej jednostce.

2. Jeżeli jednostka nadrzędna nie wskaże nabywcy w terminie określonym w ust. 1 lub wskazany nabywca odmówi przyjęcia pojazdu, jednostka posiadająca zbędny pojazd powinna zgłosić ten pojazd, załączając jeden egzemplarz protokołu uznania pojazdu za zbędny, właściwemu ze względu na swą siedzibę wydziałowi komunikacji przydziemu wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), który w terminie trzech tygodni wskaże innego nabywcę spośród jednostek.

§ 6. Jeżeli postępowanie określone w § 5 nie da wyniku, jednostka posiadająca pojazd zbędny z przyczyn określonych w § 3 ust. 2 może go przekazać odpłatnie dowolnej jednostce (§ 1 ust. 1).

§ 7. 1. Za zgodą jednostki nadrzędnej zbędny pojazd może być przekazany nieodpłatnie uprawnionym do szkolenia kierowców szkołom, placówkom wychowawczym i organizacjom społecznym dotowanym z budżetu Państwa; zbędny autobus może być ponadto przekazany nieodpłatnie jednostce obrony terytorialnej kraju.

2. Niezależnie od przepisu ust. 1 pojazd zbędny z przyczyn określonych w § 3 ust. 2 może być przekazany nieodpłatnie, za zgodą jednostki nadrzędnej, innej jednostce podporządkowanej tej samej jednostce nadrzędnej, co jednostka przekazująca.

3. Oprócz wypadków określonych w ust. 1 i 2 eksploatowane przez terenowe przedsiębiorstwo (zakład) gospodarki komunalnej i zbędne z przyczyn określonych w § 3 ust. 2:

- 1) służące do oczyszczania miast: samochód specjalny i samochód ciężarowy z nadwoziem specjalnym oraz
- 2) autobus komunikacji miejskiej,

— mogą być przekazane nieodpłatnie za zgodą właściwego przydziemu wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) innemu przedsiębiorstwu (zakładowi) gospodarki komunalnej prowadzącemu taką samą działalność.

4. Przepisy ust. 1—3 nie dotyczą samochodów pożarniczych zbędnych z przyczyn określonych w § 3 ust. 2; samochody takie mogą być przekazywane nieodpłatnie z zachowaniem przepisów § 5 uchwały nr 349 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1962 r. w sprawie podniesienia stanu bez-

pieczeństwa pożarowego w gospodarce narodowej (Monitor Polski Nr 86, poz. 402).

5. Przekazywanie pojazdów pomiędzy państwowymi jednostkami organizacyjnymi, wynikające z realizacji przepisów uchwały nr 287 Rady Ministrów z dnia 16 września 1964 r. w sprawie koncentracji i usprawnienia towarowego transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 71, poz. 334), następuje nieodpłatnie z zachowaniem przepisów § 6 ust. 4 tej uchwały.

§ 8. 1. Dysponowanie, o którym mowa w § 5 ust. 1 i § 7 ust. 1 i 2, pojazdami zbędnymi należącymi do jednostek centralnych i prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) należy do tych jednostek i prezydów.

2. Organ naczelny (centralny) lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w odniesieniu do niektórych lub wszystkich rodzajów pojazdów może zastrzec sobie dysponowanie pojazdami zbędnymi, o którym mowa w § 5 ust. 1 i § 7 ust. 1, 2 i 3, w ramach jednostek przez siebie nadzorowanych.

§ 9. 1. Sprzedaż pojazdów zbędnych z przyczyn określonych w § 3 ust. 2, o ile nie zostaną one przekazane w trybie §§ 5, 6 i 7 — oraz pojazdów zbędnych z przyczyn określonych w § 3 ust. 1 odbywa się:

- 1) jeżeli chodzi o motocykle i samochody osobowe — w drodze publicznego przetargu nieograniczonego;
- 2) jeżeli chodzi o samochody ciężarowe o dopuszczalnym ciężarze całkowitym do 8 ton, ciągniki drogowe, samochody specjalne, przyczepy i naczepy — w drodze publicznego przetargu ograniczonego.

2. Autobusy, ciągniki rolnicze oraz samochody ciężarowe o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 8 ton nie podlegają sprzedaży w drodze przetargu publicznego i mogą być zbywane wyłącznie innym jednostkom (§ 1 ust. 1).

§ 10. 1. Prawo udziału w przetargu ograniczonym posiadają osoby fizyczne, które w razie nabywania pojazdu określonego w § 9 ust. 1 pkt 2 przedstawiają zaświadczenie stwierdzające, że nabycie tego pojazdu jest uzasadnione w związku z ich działalnością gospodarczą lub zawodową.

2. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1, wystawiają wydziały komunikacji:

- 1) prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) — jeżeli pojazd ma być wykorzystany do prowadzenia publicznego ciężarowego transportu drogowego w zakresie nieregularnego przewozu ładunków ciężarowymi pojazdami samochodowymi;
- 2) prezydium powiatowej (dzielnicowej) rady narodowej — jeżeli pojazd ma być wykorzystany do publicznego ciężarowego transportu drogowego w zakresie nieregularnego przewozu ładunków (bagażu) taksówkami i dorożkami samochodowymi lub do innych celów, nie wymienionych w pkt 1.

3. Przetarg w jednostce posiadającej zbędny pojazd przeprowadzają osoby wyznaczone przez kierownika jednostki.

4. Przetarg może być przeprowadzony również przez jednostkę nadrzędną, a także na jej zlecenie przez inną jednostkę.

5. Tryb i warunki sprzedaży pojazdów w drodze przetargu określone są w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia.

6. Przystępujący do przetargu wyrażają pisemną zgodą na warunki przetargu, zawarte w załączniku nr 2 do zarządzenia.

§ 11. 1. Samochody ciężarowe o konstrukcji nadwozia pochodnej od samochodu osobowego oraz samochody sanitarne o takiej konstrukcji mogą być sprzedawane w trybie ustalonym dla samochodów osobowych, jeżeli nie zostały przekazane w trybie określonym w §§ 5, 6 i 7. Samochód sprzedany w trybie ustalonym dla samochodów osobowych może być dopuszczony do ruchu tylko jako samochód osobowy, po odpowiednim jego dostosowaniu.

2. Pojazdy podlegające sprzedaży w drodze przetargu nieograniczonego mogą być zbyte w drodze sprzedaży komisowej, przeprowadzonej przez upełnioną jednostkę handlową lub usługową, uprawnioną do tego rodzaju działalności.

§ 12. Cenę pojazdu przeznaczoną do odpłatnego przekazania, sprzedaży bez przetargu lub cenę wywołania przy sprzedaży w drodze przetargu ustala się zgodnie z obowiązującymi przepisami wydanymi przez Państwową Komisję Cen, przy szczególnym uwzględnieniu stopnia zużycia pojazdu, określonego w protokole uznania pojazdu za zbędny.

§ 13. Jeżeli sprzedaż samochodu osobowego, motocykla lub samochodu ciężarowego o konstrukcji nadwozia pochodnej od samochodu osobowego oraz samochodu sanitarnego o takiej konstrukcji w drodze przetargu nie doszła do skutku wobec braku reflektantów, pojazd taki może być sprzedany bez przetargu dowolnej jednostce, osobie prawnej albo osobie fizycznej zatrudnionej w gospodarce upełnionej za cenę szacunkową, ustaloną przez kierownika jednostki, przy czym cena ta nie może być niższa niż 50% ceny wywołania przy przetargu.

Rozdział 4.

Zasady kasowania pojazdu.

§ 14. 1. Skasowany może być:

- 1) motocykl, samochód osobowy lub ciężarowy o konstrukcji nadwozia pochodnej od samochodu osobowego oraz samochód sanitarny o takiej konstrukcji, jeżeli przetarg nie doszedł do skutku wobec braku reflektantów, a pojazd nie został sprzedany w trybie określonym w § 13;
- 2) autobus, ciągnik rolniczy lub samochód ciężarowy o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 8 ton, jeżeli ich stan techniczny odpowiada jednemu z warunków określonych w § 3 ust. 1;
- 3) inny pojazd niż wymienione w pkt 1 i 2, jeżeli jego stan techniczny odpowiada jednemu z warunków określonych w § 3 ust. 1 albo przetarg nie doszedł do skutku wobec braku reflektantów.

2. Skasowany powinien być pojazd lub silnik, w którym wartość części wymagających wymiany, liczona według cen detalicznych, wynosi 40% wartości nowego pojazdu lub 55% wartości nowego silnika.

3. Kasację pojazdu zarządza kierownik jednostki za zgodą jednostki nadrzędnej.

4. W jednostkach centralnych i prezdydiach wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) kasację pojazdu zarządzają odpowiednio kierownicy tych jednostek lub prezydya tych rad.

5. O dokonaniu kasacji jednostka:

- 1) wpisuje adnotację w protokole uznania pojazdu za zbędny;
- 2) powiadamia właściwy do spraw komunikacji organ prezydium powiatowej (dzielnicowej) rady narodowej, w celu skreślenia skasowanego pojazdu z ewidencji, zgodnie z przepisami w sprawie ruchu na drogach publicznych.

6. Skasowany pojazd jednostka może rozebrać na zespoły, podzespoły i części w celu wykorzystania przy naprawie innych pojazdów posiadanych przez daną jednostkę.

7. Pojazdy skasowane, które nie będą wykorzystane w sposób określony w ust. 6, powinny być zbyte w trybie odrębnych przepisów. Przepis ten dotyczy również zespołów, podzespołów i części pojazdów skasowanych, które nie będą wykorzystane w danej jednostce zgodnie z ust. 6.

§ 15. Pojazd skasowany nie podlega naprawie lub odbudowie i nie może być dopuszczony do ruchu na drogach publicznych.

Rozdział 5.

Przepisy końcowe.

§ 16. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie postępowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi (Monitor Polski z 1960 r. Nr 66, poz. 315 i z 1961 r. Nr 38, poz. 175).

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: P. Lewiński

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 28 stycznia 1966 r. (poz. 32).

PROTOKÓŁ UZNANIA POJAZDU ZA ZBĘDNY Nr . . . . .

A. Dane dotyczące pojazdu.

Nr rejestracyjny . . . . .

Marka pojazdu	Typ-model	Numer podwozia	Rodzaj pojazdu	Ładowność kg — osób	Ciężar własny kg	Rok produkcji
Rodzaj silnika	Typ-model	Numer silnika	Liczba cylindrów	Pojemność cm ³	Moc KM	Stan licznika w km

Książka pojazdu samochodowego założona dnia . . . . . nr . . . . .
 Ogólny przebieg pojazdu od początku eksploatacji . . . . . km od ostatniej naprawy głównej . . . . . km,
 którą ukończono dnia . . . . . w . . . . . (podać nazwę zakładu naprawczego)

Uwagi:

. . . . .
 . . . . .

B. Stan techniczny pojazdu.

Na podstawie dokonanych oględzin, jazdy próbnej, częściowej rozbiórki zespołów (wymienić których) . . . . .
 . . . . .
 . . . . . ustalono:

Nazwa zespołu	Stan techniczny (kompletność i zużycie)
1. Silnik (łącznie z układami: zasilania, olejenia, chłodzenia, instalacją zapłonową i sprzęgłem)	
2. Skrzynka biegów i ewentualnie skrzynka rozdzielcza	
3. Rama (amortyzatory)	
4. Osie (przednia i tylna), piasty	
5. Mosty z piastami	
6. Wały napędowe	
7. Układ zawieszenia	
8. Układ kierowniczy	
9. Układ hamulcowy	
10. Tarcze kół i ogumienie — podać nr	
11. Kabina kierowcy	
12. Nadwozie	
13. Wyposażenie nadwozia	
14. Urządzenia specjalne	
15. Wskaźniki i instalacja elektryczna	
16. Wyposażenie pojazdu i narzędzia	

Na podstawie opisu technicznego oraz innych spostrzeżeń ocenia się:

kompletność pojazdu . . . . .
 stopień zużycia pojazdu wynosi . . . . . % (słownie . . . . .)
 Uwagi dotyczące konserwacji, eksploatacji i inne: . . . . .
 Części A i B protokołu sporządził . . . . .
 (imię i nazwisko)

. . . . . dnia . . . . . 19 . . . . . r.

(podpis)
 stanowisko służbowe

C. Wnioski.

Mając na względzie aktualne potrzeby transportowe oraz wyżej określony stan techniczny uznaje się, że:

- 1) pojazd kwalifikuje się do wyeliminowania z eksploatacji w jednostce*),
- 2) pojazd kwalifikuje się do skasowania*).

(główny księgowy)

(kierownik jednostki)

D. Sposób zbycia pojazdu.

Pojazd:

- 1) sprzedano — przekazano nieodpłatnie*) do dalszej eksploatacji . . . . .
 . . . . . (komu oraz data i numer dokumentu)
- 2) skasowano z przeznaczeniem*) . . . . .
 . . . . . (data i numer dokumentu oraz sposób zbycia)

(podpis)

*) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 28 stycznia 1966 r. (poz. 32).

TRYB I WARUNKI SPRZEDAŻY POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH W DRODZE PRZETARGU PUBLICZNEGO

§ 1. 1. O przetargu należy dokonać obwieszczenia przynajmniej w jednym z pism prasy codziennej oraz na widocznym miejscu w siedzibie jednostki sprzedającej pojazd co najmniej na 14 dni przed terminem przetargu. Należy również powiadomić o przetargu pisemnie wydział komunikacji prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

2. W obwieszczeniu należy podać:

- 1) czas i miejsce przetargu,
- 2) marki i typy sprzedawanych pojazdów oraz ich ceny wywołania,
- 3) wysokość wadium,
- 4) czas i miejsce, gdzie można dokonać oględzin pojazdów.

§ 2. 1. Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć w przeddzień przetargu jednostce ogłaszającej przetarg wadium w wysokości 10% ceny wywołania.

2. W przetargu mogą brać udział tylko osoby, które złożyły wadium.

3. Przetarg odbywa się ustnie.
4. Przetarg rozpoczyna się od wywołania ceny.
5. Ceną wywołania sprzedawanego pojazdu jest cena ustalona w sposób określony w § 12 zarządzenia.
6. Zaoferowana cena przestaje wiązać uczestników przetargu, jeżeli inny uczestnik zaoferował cenę wyższą.

7. Własność pojazdu przyznaje się temu, kto zaoferuje cenę najwyższą, jeżeli po trzykrotnym wezwaniu do dalszych postępień nikt więcej nie zaoferował.

8. Z przebiegu przetargu spisuje się protokół, do którego należy dołączyć wycinki z prasy z ogłoszeniami o przetargu oraz odpis pisma powiadamiającego o przetargu wydział komunikacji prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 3. 1. Nabywca obowiązany jest niezwłocznie uiścić cenę nabycia i odebrać pojazd; nabywcy wydaje się dowód nabycia pojazdu.

2. Nabywca nie może domagać się unieważnienia nabycia ani żądać zmniejszenia ceny.

3. Nabywca, który odmówi uiszczenia ceny nabycia, traci złożone wadium.

4. Uczestnikom, którzy nie nabyli pojazdów, zwraca się ich wadia.

§ 4. 1. Przetarg uważa się za niedoszły do skutku, jeżeli w nim nie weźmie udziału przynajmniej dwóch uczestników lub jeżeli żaden z uczestników nie zaoferuje ceny wywołania lub ceny wyższej.

2. Przetargu nie można rozpoczynać później niż w dwie godziny po czasie oznaczonym w obwieszczeniu o przetargu.